

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser*, udg. af JØRGEN OLRIK , 1919-20, s. 279. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591132840832/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser

Engel står på Græsk; Septuaginta (ɔ: de 70; F. skriver på græsk *ο'*, der betyder det samme) er nemlig navnet på den i Alexandria under Ptolemaerne udarbejdede græske oversættelse af det gamle Testamente, der efter sagnet skyldtes 72 (eller 70) jødiske lærde.

h) Ordene: non liquet (ɔ: Sagen er ikke klar) var de romerske dommeres højtidelige votum, når de ikke mente sig i stand til at afgøre spørgsmålet om skyld eller uskyld og derfor ønskede sagen utsat. — Kuriøs er F.s blanding af ædruelig historisk kritik og overdreven respekt for »klassikernes« og deres sandkerdighed, stundom parret med ganske naive rationalistiske forklaringsforsøg, f. eks. af Junos stemme som et præstebdrag.

i) Lib. I, Cap. 1. — Om Livius se note b ovenfor. — Ordene står forsvarligt i fortalen, ikke i I. bog.

j) Lib. IX, Cap. 35. Conf. Pausan. Lib. VIII, p. m. 484 sq. — Det er Plinius d. ældres (23—79 e. Chr.) store Historia naturalis, som Falster her citerer. Plinius fortæller her den kendte historie om hvordan Kleopatra væddede med Antonius om, at hun i ét måltid kunde spise 10 millioner sestertier (en romersk skillemålt) op; hun ejede de to største perler i verden, hvoraf hun opløste den ene i eddike og drak den; den anden, tilføjer Plinius, reddedes af opmander i deres væddemål, L. Plancus, og kom senere, efter Kleopatras tilfangetagelse, til Rom, hvor den blev flakt i to halvdeler, der anbragtes i Venus' øre i Pantheon. — Pausanias er forfatter af en stor rejsebeskrivelse over Grækenland fra slutningen af 2. årh. e. Chr.

k) I Falsters eget exemplar af bogen er her i marginen tilføjet: Sammenlign Andr. Eborens. Memorab. p. 447, om Billeder som siges at have talt. — Andreas Eborensis er den samme som skribenten Andreas de Resende, kannik i Evora i Portugal, 1498—1573.

l) Lib. XXIX, Cap. 14. — Se note d ovenfor.